

מסורת הש"ס

כל הבשר פרק שמיני חולין

קו.

עין משפט
נר מצוה

ס' א מ"י פ"ה מהל'
מאכלות אסורות הל'
יד סמג לאחין קמט טו"ש
י"ד ס' קב סעיף ד':
ס' ב מ"י פ"ה מהל'
גולה הל' ד ופס"ו
הל"ז סמג עשין ע טו"ש
ח"מ ס' סקא סעיף ב ג
וס' רס סעיף א:
ס' ג מ"י פ"ד מהל'
תפילין הל' יג סמג
עשין כב טו"ש ע' א"ח ס'
לח סעיף א ונכר אלפס
הל' תפילין דף ע"ה:

לענין רש"י

אורטיי"ש [אורטי"א ש.].
ספרדים.

רבינו גרשום

אין איכא תנא דאתניה
לרב כחל. כלומר דאמר
אינו עובר עליו ואסור:
בקעה מצא וגדר בה גדר.
כלומר עמי הארץ מצא
שהיו מקילין בבשר בחלב
למחמיר להן: לטלפוש
ריבא. דבשרא. כלומר
היה דבשרא: אני כחל
מניקת שנית לו. דאסור
דמלא חלב: אבין תכלא.
כלומר אמאי קרי ליה
אבין תכלא שמתו בניו
ובשביל עגמת נפש היו
קורין אותו תכלא: מרי
דעובדא הוה. כלומר אדם
גדול היה: מבי נשא. מביית
אביה: ובאתריה דרב אכלי
כחלי. דהוא סבר אינו
עובר עליו ומותר והאי
דקאמרין דרב סבר אינו
עובר עליו ואסור בקעה
מצא וגדר בה גדר: לאחר
י"ב חדש הוה. כלומר
לאחר י"ב חדש חשובין
ענין: דקריה בהו חילפי.
כלומר צמחו עליו עשבים
דשמייהו אורטיי"ש: חזיה.
דלית ליה חוטי ציצית:
פטורה מן הציצית כל ל'
יום. כלומר בתוך ל' יום
אכל אם שאלה יותר מל'
יום חייבת בציצית:

ט' והא קסני שצטלו בדיעבד. והא ודאי כללי הוא מדקדקני מותר
דאי בקדירה אמאי מותר הא ילא החלב וחור ונצטל: איכא תנא.
זהאי דוכתא: דאחנייה לרב כחל. יש כאן מי ששנה לרב כחל
שצטלו בלא קריעה אסור באכילה ולישנא בתרא דרב הוה שמייעל

ליה לרבי אלעזר: אחוייה. בני
המקום: לרב יצחק. אמרו לו לרבי
אלעזר זה שנאה לו: אני לא שניתי
לו כחל כל עיקר. כלומר שום כחל
לא שניתי לו לאסור בין כחל מניקה
ובין כחל שאינה מניקה: ורב
ששנה להס' כחל שאסור: בקעה מלא.
כלומר ראה שהיו מזהלים באיסור
בשר בחלב והחמיר עליהן: לטעלפוש:
ריבא. ליתרא: רב כהנא קסני
הכי. כמו שאמרנו שכן השיבו רב
יצחק לרבי אלעזר לא שניתי לו כל
עיקר: כחל מניקה. שהיתה מניקה
ויש דדדיה חלב כנוס הרבה: ומסור
פלפולו של רבי חייה. שהוא מחודד
מאלד ומבין מעגמו וסבבור שחלמדין
מחודדין כמומו כשחור ושנאה לפני ר'
חייה שנה לו סתם וסבור שיצין רב
שאלו אסור אלא מניקה ולא הבין:
פלגא. שכול קוצר את בניו: מלא
דעובדא. זהיר צמעים טובים: לא
אכלי כחלי. לגמרי אפילו ללי ואפילו
קרעו: במאי טועיניהו. היכן היו לך
שם עניים: צפורני. חרנים שאכל
היקדים והצנעתיים: לאחר שנים עשר
חדש הוה. ומתן במס' ע"ו (דף לז).

לחיס אקורין יבשין מותרין ואילו הם
לחיס כל שנים עשר חדש: דקדחו
צבו חילפי. גלו בהם מחמת שנקצבו
ונעשו עפר: חילפי. אורטיי"ש והואיל
ומתקלקלין ונרקצין ולא נטלו משם
ש"מ אינו מושש: פטור מן הספילין.
מפני שצריך לחלץ מדיר: דלא הוה
רמי חוטי. לא הטיל ציית לטליתו:
כפתוהו

אמר ליה "לאחר שנים עשר חדש הוה ודלמא דגזל הוה אמר ליה יבאוש
בעלים הוה דקדחו בהו חילפי חזייה דלא הוה מנה תפילין אמר ליה
מאי טעמא לא מנחת תפילין אמר ליה חולי מעיין הוה ואמר רב יהודה
חולי מעיין פטור מן התפילין חזייה דלא הוה קא רמי חוטי אמר ליה
מאי טעמא לית לך חוטי אמר ליה מלית שאולה היא ואמר ר' רב יהודה

דאין החלב צעינה עוד כחל כמו שהיה קודם ואע"פ שפלט וחור
ונצטל תוך הכחל לא גזרו בו חכמים כיון שאין שם בשר אחר
ולא נשתנה טעמו של כחל מפני בליעה זו ולא אחי למיכל בשר
כחל ונדיעבד שרי אפילו לא קרעו כלל ואין חילוק בין ללי לקדירה

שבשלה בחלבה אסורה דאפילו דיעבד נמי
לא תנא נמי רישא שבשלה כי סליק רבי
אלעזר אשבחיה ליעיירי אמר ליה איכא
תנא דאתנייה לרב כחל אחוייה לרב יצחק
בר אבודימי אמר ליה אני לא שניתי לו
כחל כל עיקר ר' רב בקעה מצא וגדר בה
גדר דרב איקלע לטמלפוש שמעה להחיה
איתתא דקאמרה לחבירתה ריבעא דבשרא
כמה חלבא בעי לבשולי אמר לא גמירי
דבשר בחלב אסור איעכב וקאסר להו כחלי
רב כהנא מתני הכי רבי יוסי בר אבא מתני
אנא כחל של מניקה שניתי לו ומפלפולו של
רבי חייה שנה ליה כחל סתם רבין ורב יצחק
בר יוסף איקלעו לבי רב פפי אייתי לקמיייהו
תבשילא דכחל רב יצחק בר יוסף אכל רבין
לא אכל אמר אביי רבין תכלא אמאי לא
אכל מכדי דביתוהו דרב פפי ברתיה דר' יצחק
נפחא הואי ור' נפחא מריה דעובדא הוה אי
לאו דשמייע לה מבי נשא לא הוה עבדא
בסורא לא אכלי כחלי בפומבדיתא אכלי
כחלי רמי בר תמרי דהוא רמי בר דיקולי
מפומבדיתא איקלע לסורא במעלי יומא
דכפורי אפקינהו כולי עלמא לכחלינהו
שדינהו אזל איהו נקמינהו אכלינהו אייתוהו
לקמיה דרב חסדא אמר ליה אמאי תעביד
הכי אמר ליה מאתרא דרב יהודה אנא דאכיל
אמר ליה ולית לך נותנין עליו חומרי המקום
שיצא משם וחומרי המקום שהלך לשם אמר
ליה חוין לתחום אכלתינהו ובמה מויתינהו
אמר ליה בפורצני ודלמא מוין נסך הויא
אמר ליה הוה חדש הוה ודלמא דגזל הוה אמר ליה יבאוש
בעלים הוה דקדחו בהו חילפי חזייה דלא הוה מנה תפילין אמר ליה
מאי טעמא לא מנחת תפילין אמר ליה חולי מעיין הוה ואמר רב יהודה
חולי מעיין פטור מן התפילין חזייה דלא הוה קא רמי חוטי אמר ליה
מאי טעמא לית לך חוטי אמר ליה מלית שאולה היא ואמר ר' רב יהודה

משני וא"ת היכי מייתי סיעתא מהך צרייתא לנישנא קמא דרב והא רב איירי אפילו בקדירה צהדי
בשר דכפרישית ויש לומר משום דלישנא בתרא דרב קאמר אינו עובר עליו ואסור בין צהדי בשר בין בלא בשר והך צרייתא שריא
מיהא בלא בשר ומשום דפליגא אלישנא בתרא קאמר תניא כלישנא קמא והשתא רב נחמן כלישנא קמא דתניא כוותיה והילכתא כוותיה
ולמאי דפרישית דמתניתין איירי נמי בקדירה צהדי בשר משום דקתני סתמא א"כ רישא דצרייתא דקתני נמי הכחל קורעו ומוציא את
חלבו הוה נמי אפילו צהדי בשר ולא הוה דומיא דלב קורעו לא קרעו קורעו לאחר ביטולו דלא איירי צהדי בשר דאי צהדי בשר נעשה
הבשר נצלה וחורר ואוסר את הלז דטעם דלב דשע לא קאי לפי המסקנא דפסחים (דף עז): לפירוש ר"ת: איכא תנא דאתנייה לרב מידות אחיו ליה
דרב בחא אחוייה ליה דרב יצחק בר אבודימי. וכן פירק המוכר את הספינה (ב"ב דף פו). איכא תנא דאתנייה לרב מידות אחיו ליה
רב יצחק בר אבודימי והקשה רבינו שמואל דהא רב יצחק בר אבודימי היה רבו של רבא כדלמר בריש יבמות (דף ג.) ובריש פ' אלו הן
הנשרפין (סנהדרין דף עו.) אמר רבא א"ל רב יצחק בר אבודימי אחיאה הנה הנה וכו' ואין יתכן דרב יצחק בר אבודימי שהיה רבו של
רב שהיה חי עד רבא והלא ביום שמת רב יהודה שהיה תלמידו של רב נולד רבא ויגרס התם רבינו שמואל איכא תנא דאתנייה לרב
מידות וקשה לר"ת דהכא בשמעתיין אין שייך לומר כן דקאמר אני לא שניתי לו ומיהו יש לפרש לו כי כמו ממנו כמו (ב"מ דף ג.) תלמיד
ורבו צריך לו אכל הא דקאמר ומתוך פלפולו של רבי חייה שנה לו כחל סתם לא אחי שפיר ואור"ת דשנים היו אחד היה בימי רבינו
הקדוש דלמרינן פרק כירה (שג דף מ:) דלמר רב יצחק בר אבודימי פעם אחת נכנסתי אחר רבי לבית המרחץ ואותו יכול להיות שהיה
רבו של רב וקשה קצת דאם רב יצחק בר אבודימי דהמוכר את הספינה היה רבו של רבי היכי קאמר לרבי אלעזר התם הא איתמר
עלה אמר ר' אבהו אמר ר' יוחנן שנה רבו של ר' אבהו היה קורא ליה רבו רבינו כדלמרין ס' באלו טרפות (נעלי דף טו.)
דאתנייה לרב בחא. פי' בנקוטרים יש כאן מי ששנה לרב כחל שצטלו בלא קריעה אסור באכילה ולישנא בתרא דרב הוה שמייעל
לר' אלעזר וגרסה דלא קאי אהנהו לשיני דלעיל אלא שמע שהיה רב אסור כחל ואפילו בקריעת שתי וערב כדלמרין בסמוך
בסורא לא אכלי כחלי אע"ג דמתניתין שריא ליה בקריעה והיה תמיה ר"א והשיב לו רבי יצחק בר אבודימי דרב בקעה מלא וגדר בה
גדר ורב יוסף קאמר דכחל מניקה שנה לו דאסור אפילו בקריעה ומתניתין כשאינה מניקה ור' חייה שנה לו כחל סתם והיה סבור שיצין
רב מעגמו ולא הבין וטעה בדבריו והיה סבור שמכא שום צרייתא היה בא לחלוק על משנתו לאסור כל כחל אפילו בקריעה ואין
דלכלינן כחלי אפילו של מניקה בקריעה סמכינן אלישנא דרב בקעה מלא ואין חילוק בין מניקה לשאינה מניקה וגם אעובדא דרבינן ורב
יצחק בר יוסף דאיתו קמיייהו תבשיל דכחלי ואכל רב יצחק ומסתמא של מניקה היה מדלא רבין לאכול ורב יצחק עיקר מדלמר אביי
רבין תיכלא אמאי לא אכל וגם מעובדא דרמי בר תמרי דנקטיניהו לטולחו כחלי ואפילו של מניקה ואכל: